

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

5 март 2024 година *

„Обжалване — Сътрудничество в областта на правоприлагането — Регламент (ЕС) 2016/794 — Член 49, параграф 3 и член 50 — Защита на личните данни — Неправомерна обработка на данни — Наказателно производство, образувано срещу жалбоподателя в Словакия — Експертен доклад, изготвен от Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) за целите на разследването — Извличане на данни от принадлежащи на жалбоподателя мобилни телефони и от негов USB носител за съхранение на данни — Разкриване на тези данни — Неимуществени вреди — Иск за обезщетение — Естество на извъндоговорната отговорност“

По дело C-755/21 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 декември 2021 г.,

Marián Kočner, с местоживеене в Братислава (Словакия), представляван от M. Mandzák и M. Para, advokáti,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Агенция на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол), представлявана от A. Nunzi, в качеството на представител, подпомаган от M. Kottmann и G. Ziegenhorn, Rechtsanwälte,

ответник в първоинстанционното производство,

подпомагана от:

Словашка република, представлявана първоначално от S. Ondrášiková, а впоследствие от E. V. Drugda и S. Ondrášiková,

встъпила страна в производството по обжалване,

Кралство Испания,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

* Език на производството: словашки.

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, L. Bay Larsen, заместник-председател, А. Арабаджиев, А. Prechal, Е. Regan, F. Biltgen, N. Piçarra и О. Spineanu-Matei (докладчик), председатели на състави, S. Rodin, P. G. Xuereb, L. S. Rossi, N. Wahl, I. Ziemele, J. Passer и D. Gratsias, съдии,

генерален адвокат: А. Rantos,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 15 юни 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си г-н Marián Kočner иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 септември 2021 г., Kočner/Европол (Т-528/20, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2021:631), с което Общият съд отхвърля искането му на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на разкриването от страна на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) на лични данни и включването на името му от Европол в „списъците с мафиоти“.

Правна уредба

- 2 Съгласно съображения 23, 45, 56, 57 и 65 от Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 2016 г., стр. 53):

„(23) За целите на предотвратяването и борбата с престъпленията, които попадат в обхвата на целите на Европол, е необходимо Европол да разполага с възможно най-пълната и актуална информация. Поради това Европол следва да може да обработва данните, предоставени му от държавите членки [...]

[...]

45. За да гарантират сигурността на личните данни, Европол и държавите членки следва да прилагат необходимите технически и организационни мерки.

[...]

56. Европол следва да съблюдава общите правила относно договорната и извъндоговорната отговорност, приложими по отношение на институциите, агенциите и органите на Съюза, с изключение на правилата относно отговорността за неправомерна обработка на данни.

57. За засегнатото лице може да не е ясно дали вредите, понесени в резултат на неправомерна обработка на данни, са следствие от действие на Европол или на държава членка. Поради това Европол и държавата членка, в която е настъпило събитието, довели до възникване на вредите, следва да бъдат солидарно [...] отговорни.

[...]

65. Европол обработва данни, които изискват особена защита, тъй като включват чувствителна неklasифицирана и класифицирана информация на ЕС. Следователно Европол следва да изготви правила относно поверителността и обработката на такава информация. Правилата за защита на класифицираната информация на ЕС следва да съответстват на Решение 2013/488/ЕС на Съвета [от 23 септември 2013 година относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (ОВ L 274, 2013 г., стр. 1)]“.

3 Член 2 от същия регламент, озаглавен „Определения“, гласи:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

[...]

з) „лични данни“ означава всяка информация, свързана със субект на данни;

и) „субект на данни“ означава идентифицирано или идентифицируемо физическо лице, като „идентифицируемо лице“ е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, икономическа, културна или социална идентичност;

[...]

к) „обработка“ означава всяка операция или съвкупност от операции, които се извършват със или без автоматични средства по отношение на личните данни или групи от лични данни, като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, справка, използване, разкриване чрез предаване, разпространение или предоставяне по друг начин, подреждане или комбиниране, ограничаване, заличаване или унищожаване;

[...]“.

4 Член 3 от посочения регламент, озаглавен „Цели“, предвижда в параграф 1:

„Европол подкрепя и засилва действията на компетентните органи на държавите членки и взаимното им сътрудничество за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки, с тероризма и с формите на престъпност, засягащи общ интерес, който е предмет на политика на Съюза [...]“.

5 Член 17 от същия регламент е озаглавен „Източници на информация“ и предвижда в параграф 1:

„Европол обработва единствено информация, която е била предоставена на Европол:

а) от държавите членки в съответствие с тяхното национално право и член 7;

[...]“.

6 Член 18 от Регламент 2016/794 е озаглавен „Цел на дейностите по обработка на информация“, а параграф 1 от него предвижда:

„Доколкото е необходимо за постигането на целите на Европол, посочени в член 3, Европол може да обработва информация, включително лични данни“.

7 Член 28 от този регламент, озаглавен „Общи принципи на защита на данните“, предвижда в параграф 1:

„Личните данни:

а) се обработват добросъвестно и законосъобразно;

б) се събират за конкретни, точно определени и законни цели и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. [...]

[...]

е) се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни“.

8 Член 32 от посочения регламент е озаглавен „Сигурност на обработката“ и предвижда в параграф 1:

„Европол предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни от случайно или неправомерно унищожаване, случайна загуба или неразрешено разкриване, промяна или достъп, или всякакви други неразрешени форми на обработка“.

9 Член 38 от същия регламент, озаглавен „Отговорност по въпросите, свързани със защитата на данните“, предвижда в параграфи 4, 5 и 7:

„[...]“

4. Европол носи отговорност за спазването на принципите, посочени в член 28, параграф 1, букви а), б), в), [...] и е).

5. Отговорността за законосъобразността на предаването на данни се носи от:

- а) Държавата членка, която е предоставила личните данни, на Европол;
- б) Европол в случаите, когато Европол предоставя личните данни на държави членки, трети държави или международни организации.

[...]

7. Европол носи отговорност за всички операции по обработка на данни, които извършва [...]“.

- 10 Член 49 от Регламент 2016/794 е озаглавен „Общи разпоредби относно отговорността и правото на обезщетение“ и предвижда в параграф 3:

„Без да се засягат разпоредбите на член 49, в случай на извъндоговорна отговорност, в съответствие с основните принципи, общи за законодателствата на държавите членки, Европол възстановява всяка вреда, причинена от отделите или служителите на Европол при изпълнението на функциите им“.

- 11 Член 50 от този регламент, озаглавен „Отговорност за неправилна обработка на лични данни и право на обезщетение“, предвижда:

„1. Всяко физическо лице, което е претърпяло вреда в резултат на неправомерна операция по обработка на данни, има право да получи обезщетение за претърпяната вреда или от Европол в съответствие с член 340 [ДФЕС], или от държавата членка, в която е настъпило събитието, предизвикало вредата, в съответствие с нейното национално право. Лицето предявява иск срещу Европол пред Съда на Европейския съюз или срещу държавата членка пред компетентен национален съд на тази държава членка.

2. Всеки спор между Европол и държава членка относно крайната отговорност за обезщетение, присъдено на физическо лице в съответствие с параграф 1, се отнася до управителния съвет, който урежда спора с мнозинство от две трети от членовете си, без да се засяга правото да се оспори това решение в съответствие с член 263 [ДФЕС]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 12 За нуждите на настоящото производство обстоятелствата по спора, изложени в точки 1—16 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени по следния начин.
- 13 В рамките на провеждано от словашките органи разследване след извършеното през февруари 2018 г. в Словакия убийство на журналист и неговата годеница, по искане на Národná kriminálna agentúra (Национална агенция за борба с престъпността, Словакия, наричана по-нататък „НАКА“) Европол предоставя подкрепа на тези органи, като извлича данните, които се съхраняват, от една страна, в два мобилни телефона, принадлежали на жалбоподателя (наричани по-нататък „разглежданите мобилни телефони“) и които са му предадени на 10 октомври 2018 г. от НАКА, и от друга страна, на USB носител за съхранение на данни.

- 14 На 21 юни 2019 г. Европол съобщава на НАКА окончателните научни доклади за операциите, извършени с разглежданите мобилни телефони.
- 15 Според Европол, преди да съобщи тези доклади, на 23 октомври 2018 г. Европол предава на НАКА твърд диск, съдържащ криптирани данни, извлечени по-специално от тези мобилни телефони, а на 13 февруари 2019 г. Европол предава на НАКА и тези мобилни телефони.
- 16 Като доказателство за предаването на тези вещи Европол представя копие от протокол, съставен на официалната бланка на НАКА на 23 октомври 2018 г., в който е посочен референтният номер PPZ-203/NKA-PZ-ZA-2018 и който е подписан от А — ръководител на разследващия екип, както и копие от приемно-предавателен протокол с дата от 13 февруари 2019 г. със същия референтен номер, в който са изброени по-специално разглежданите мобилни телефони и е подписан както от предалия, така и от приелия доказателствата.
- 17 Този протокол от 23 октомври 2018 г. гласи следното:

„Днес, на 23 октомври 2018 г., в 1,30 ч., Ви предадохме външен HDD диск, черен на цвят, съдържащ неокончателните резултати от разследването на Европол, в съответствие с решени[я] от 8 октомври 2018 г. и от 10 октомври 2018 г. Посоченият външен диск е донесен лично от служителя на Европол Б от седалището на Европол в Хага [Нидерландия].

Въпросният диск съдържа неокончателни резултати под формата на събиране и извличане от паметта на данни, що се отнася до доказателства 1Z (само от SIM карта), 2Z, 3Z, 4Z (само от SIM карта), 5Z, 6Z, 7Z, 8Z, 1K, 2K.

Съдържанието на посочения HDD диск е защитено с парола, която ми е била съобщена“.
- 18 Що се отнася до USB носителя за съхранение на данни, на 17 октомври 2018 г. НАКА иска съдействие от Европол, по-специално за да изследва съдържащите се в него данни.
- 19 В частта от доклада на Европол от 13 януари 2019 г. (наричан по-нататък „докладът на Европол“), изпратен на НАКА на 14 февруари 2019 г., озаглавена „Контекст (в исторически план)“ се посочва, че „от 20 юни 2018 г. [жалбоподателят] е задържан по подозрение за извършено финансово престъпление. Името му е пряко свързано, по-специално, с така наречените „мафиотски списъци“ и с „Досиетата от Панама“.
- 20 На 1 април 2019 г. словашките наказателни органи използвали съдържащата се в разглежданите мобилни телефони информация за целите на образуването срещу жалбоподателя наказателно производство. Освен това от протокол, съставен от органите на словашката полицейска служба на 18 юни 2019 г., следвало, че тези органи подложили на пълен анализ данните, съдържащи се в посочените телефони.
- 21 Същевременно различни статии в пресата, както и уебсайтове, сред които и този на международна мрежа на разследващи журналисти, се позовавали на значителна по обем информация относно жалбоподателя, получена от разглежданите мобилни телефони, и предоставяли тази информация на разположение на обществеността. По-специално на 20 и 29 май 2019 г. в редица статии в пресата се споменаваха данните от тези телефони. Също така на 19 май 2020 г. уебсайт публикувал избрани документи, свързани с жалбоподателя, и

по-специално транскрипции на комуникации с интимен характер между него и негова приятелка чрез услуга за криптирани съобщения, съдържащи се в посочените телефони. Избраните документи били използвани от словашката преса на 21 май 2020 г.

- 22 С писмо от 4 май 2020 г. жалбоподателят иска от Европол на основание член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 да му изплати обезщетение в размер на 100 000 евро, с което да се поправят неимуществените вреди, които счита, че е претърпял на две основания, в резултат от нарушението на правото му на зачитане на личния и семейния живот. Тези вреди били следствие, от една страна, от публикуването в пресата и в интернет на лични данни, по-специално от публикуването на транскрипциите на негови комуникации с интимен и сексуален характер. От друга страна, посочените вреди били следствие от включването на името му в „списъците с мафиоти“, за които се твърди, че са били съставени въз основа на доклада на Европол, с оглед на обстоятелството, че пресата съобщила за тях след изтичане на информацията относно преписката по националното наказателно производство относно убийството на журналиста и на неговата годеница, посочени в точка 13 от настоящото решение, като тази преписка включвала посочения доклад.
- 23 Вследствие на проведеното от словашките органи разследване, посочено в точка 13 от настоящото решение, жалбоподателят е преследван за съучастие в това убийство като поръчител.
- 24 На 3 септември 2020 г. компетентният словашки съд оправдава жалбоподателя на първа инстанция. На 15 юни 2021 г. Najvyšší súd Slovenskej republiky (Върховен съд на Словашката република) отменя присъдата на първата съдебна инстанция и връща делото за ново разглеждане.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 25 На 18 август 2020 г. в секретариата на Общия съд постъпва искова молба, с която на основание членове 268 и 340 ДФЕС и член 50, параграф 1 от Регламент 2016/79 жалбоподателят иска да бъде обезщетен за неимуществените вреди, които смята, че е претърпял в резултат на действията на Европол. С първото искане той иска да му бъде присъдено обезщетение в размер на 50 000 евро, с което да се поправят вредите, които твърди, че е претърпял в резултат от разкриването на лични данни с произход от разглежданите мобилни телефони, които данни впоследствие били публикувани в интернет и възпроизведени в словашката преса. Това разкриване на лични данни засегнало неблагоприятно честта и професионалната репутация, правото на зачитане на личния и семейния му живот, както и правото на зачитане на тайната на неговите съобщения, гарантирани с член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). С второто искане ищецът иска да му бъде присъдено обезщетение в същия размер, с което да се поправят вредите, които твърди, че е претърпял, тъй като Европол включил името му в „списъците с мафиоти“.
- 26 С обжалваното съдебно решение, след като разглежда повдигнатите от Европол възражения за недопустимост на първото искане на жалбоподателя, Общият съд приема на първо място, че това искане е допустимо единствено доколкото с него жалбоподателят се позовава на неимуществени вреди, причинени вследствие на твърдяното разкриване от страна на Европол на транскрипциите на разговорите с интимен и сексуален характер между него и неговата приятелка, получени от разглежданите мобилни телефони. В това

отношение Общият съд приема, че що се отнася до размера на твърдяната вреда, макар жалбоподателят да упреква Европол, че е разкрила значителен обем лични данни, получени от тези телефони, само твърдението за разкриване на тези транскрипции е подкрепено с писмени доказателства, като това не е така по отношение на твърдението за разкриване на снимките „със строго поверителен характер“, на някои от които тази приятелка е без дрехи.

- 27 По-нататък, Общият съд отхвърля по същество така определеното първо искане. На първо място, в точки 58—91 от обжалваното съдебно решение той приема, че жалбоподателят не е представил „доказателство за достатъчно установена причинно-следствена връзка“ между твърдяната вреда и евентуално извършените действия на Европол. По-специално жалбоподателят не доказал, че Европол носи отговорност за разкриването на данните, съдържащи се в разглежданите мобилни телефони, или на транскрипциите на разговорите между жалбоподателя и неговата приятелка.
- 28 На второ място, в точки 92—95 от това съдебно решение Общият съд приема, че тъй като не е ангажирана отговорността на Европол за разкриване на разглежданите данни, този извод не се опровергава нито от съображение 57, нито от член 49, параграф 3, нито от член 50 от Регламент 2016/794, на който се позовава жалбоподателят.
- 29 В това отношение, от една страна, в точки 93—95 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че член 49, параграф 3 и член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 се ограничават да пояснят, че в областта на извъндоговорната отговорност и особено на отговорността, произтичаща от неправомерна операция по обработка на данни, Европол трябва да поправи всяка вреда, причинени от нейните отдели или служители при изпълнението на техните функции, в съответствие с условията, определени в член 340 ДФЕС. Според Общия съд обаче тези условия не са изпълнени в настоящия случай. От друга страна, Общият съд припомня, че макар съображение 57 от Регламент 2016/794 по същество да гласи, че Европол и държавата членка, в която е настъпила вредата в резултат на неправомерна обработка на данни от страна на тази агенция или на тази държава членка, са солидарно отговорни за тази вреда, все пак следва да се констатира, че този механизъм на солидарна отговорност не намира израз или основание в разпоредбите на този регламент. Освен това Общият съд подчертава, че съгласно практиката на Съда преамбюлът на даден акт на Съюза няма задължителна правна сила и не може да бъде изтъкван, за да се избегне прилагането на самите разпоредби на съответния акт. Ето защо Общият съд приема, че „съображение 57 от Регламент 2016/794 не може да обоснове в конкретния случай задължителна за Европол солидарна отговорност“.
- 30 Поради това Общият съд отхвърля първото искане като неоснователно, като приема, че не е необходимо да проверява дали са изпълнени останалите условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза.
- 31 Що се отнася до второто искане за обезщетение за вредите, които Европол твърди, че е претърпяла поради включването на името на жалбоподателя в „списъците с мафиоти“, в точки 102 и 105 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че не е доказано, че тези списъци са били изготвени и поддържани от институцията на Съюза по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС, по-специално от Европол, и че този извод не се поставя под въпрос нито от съображение 57, нито от член 49, параграф 3, нито от член 50 от Регламент 2016/794, при това поради същите мотиви като изложените в точки 92—95 от обжалваното съдебно решение и обобщени в точка 29 от настоящото решение.

- 32 Освен това в точки 106—109 от обжалваното съдебно решение Общият съд уточнява, че дори да се предположи, че второто искане „трябва да се разбира като упрек към Европол, че е в основата на развитието на използваните от словашката преса квалификации по отношение на жалбоподателя, тъй като последният повече не бил представян като „спорен предприемач“, а като „мафиот“ или като „лице, включено в списъците с мафиоти“, това искане също се оказва неоснователно. В това отношение Общият съд по-специално приема, че жалбоподателят не е представил никакво доказателство, с което може да се установи, че публикуваната в словашката преса информация е с произход от доклада на Европол, нито надлежно да установи наличието на причинно-следствена връзка между изтичането на този доклад и факта, че от началото на 2019 г. словашката преса е променила начина, по който квалифицира жалбоподателя. Твърдяното съвпадение във времето се опровергавало от доказателства, представени както от жалбоподателя, така и от Европол, от които следвало, че доста преди началото на 2019 г. словашката преса понякога представяла жалбоподателя като „мафиот“, което изключвало възможността това представяне да е следствие от изтичането на преписката по воденото национално наказателно производство срещу жалбоподателя, която съдържа посочения доклад.
- 33 Поради това Общият съд отхвърля като неоснователно второто искане, както и жалбата в нейната цялост.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 34 На 8 декември 2021 г. жалбоподателят подава в секретариата на Съда жалба срещу обжалваното съдебно решение.
- 35 Със своята жалба жалбоподателят иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и
 - разноските да бъдат присъдени с решението по главното производство.
- 36 Европол иска от Съда:
- да отхвърли жалбата и
 - да осъди жалбоподателя да заплатят съдебните разноски.
- 37 С решение на председателя на Съда от 1 април 2022 г. Словашката република е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Европол.

По жалбата

- 38 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква шест основания. Първите четири основания се отнасят до отхвърлянето на първото искане относно обезщетяването на неимуществените вреди, които той твърди, че е претърпял вследствие от публичното разкриване на лични данни от разглежданите мобилни телефони. Петото и шестото

основание се отнасят до отхвърлянето на второто искане относно обезщетяването на неимуществените вреди, които той твърди, че е претърпял в резултат на включването на името му в „списъците с мафиоти“.

По допустимостта на първото и петото основание

Доводи на страните

- 39 Европол изтъква, че първото и петото основание за обжалване, изведени от грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал, като изключил солидарната отговорност на Европол и на съответната държава членка за вредите, претърпени в резултат на неправомерна обработка на данни, са недопустими, тъй като се отнасят до основание, представено късно от жалбоподателя пред Общия съд, а именно на етапа на писмената реплика. Последният е трябвало да повдигне служебно въпроса за недопустимостта на това основание.
- 40 Жалбоподателят иска да се отхвърли възражението за недопустимост.

Съображения на Съда

- 41 От член 84, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник на Общия съд следва, че трябва да се обявят за недопустими основанията, въведени за първи път на етапа на писмената реплика и които не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството. Съдът обаче вече е постановил в това отношение, че за допустими следва да се приемат основанията или доводите, с които се допълва основание, вече изложено в исковата молба или жалбата (вж. в този смисъл решение от 26 април 2007 г., Alcon/СХВП, C-412/05 P, EU:C:2007:252, т. 38—40 и цитираната съдебна практика). Следователно такова основание не може да бъде обявено за недопустимо поради просрочие.
- 42 В конкретния случай в точка 58 от исковата си молба пред Общия съд ищецът изтъква, че с оглед на солидарната отговорност, предвидена в член 49, параграф 3 и член 50 от Регламент 2016/794, и с оглед на съображение 57 от този регламент, Европол трябва да носи отговорност за претърпяната от ищеца вреда, дори ако вредоносните действия са извършени съвместно със словашките органи. В точка 24 от писмената реплика ищецът развива тези доводи, като изтъква, че съгласно тези разпоредби, и по-специално с оглед на това съображение, Европол при всички положения е солидарно отговорна със съответната държава членка за вредите, причинени от неправомерна обработка на данни.
- 43 По този начин в исковата си молба ищецът изрично се позовава на наличието на механизъм за солидарна отговорност на Европол, който се основава на членове 49 и 50 от Регламент 2016/794 във връзка със съображение 57 от него, поради което Общият съд правилно е приел, че с тази искова молба той е сезиран с въпроса относно тази солидарна отговорност в контекста на настоящото дело. Следователно точка 24 от писмената реплика трябва да се счита за допълване на изложените в исковата молба доводи в това отношение.
- 44 При тези обстоятелства Общият съд правилно е анализирал разпоредбите, както и съображението, на които се позовава жалбоподателят в рамките на тези доводи.

- 45 Следователно повдигнатото от Европол възражение за липса на процесуални предпоставки следва да се отхвърли.

По първото основание

Доводи на страните

- 46 С първото изложено основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точки 94 и 95 от обжалваното съдебно решение той е решил да не взема предвид съображение 57 от Регламент 2016/794, за да определи отговорността на Европол на основание член 50, параграф 1 от този регламент, тъй като преамбюлт на даден регламент няма задължителна правна сила. От това следвало, че Общият съд неправилно отхвърлил първото искане, след като приел, че това съображение не можело да обоснове солидарна отговорност на Европол за неправомерна обработка на данни от тази агенция или от съответната държава членка.
- 47 В това отношение жалбоподателят твърди по същество, че Общият съд е приел, че последиците от вредата трябва да бъдат понесени от лицето, което носи отговорност за нея, тоест Европол или съответната държава членка, независимо че от член 49, параграф 3 и от член 50 от Регламент 2016/794 във връзка със съображение 57 от него и от преследваните от него цели следвало, че този регламент установява солидарна отговорност на Европол и на държавата членка, в която е настъпила вредата, причинена от неправомерна обработка на данни, извършена от тази агенция или от тази държава членка.
- 48 Европол, подпомагана от Словашката република, изтъква, че първото основание трябва да бъде отхвърлено по същество.
- 49 Тази агенция твърди, че ангажирането на отговорността на Съюза на основание член 340ДФЕС зависи от наличието на съвкупност от условия, сред които противоправност на поведението, в което се упреква съответната институция на Съюза. Тя посочва също, че тъй като не е налице противоправно поведение на някоя от неговите институции, Съюзът не може да носи отговорност и че за вредите, причинени от държавите членки, не може да се ангажира тази отговорност. Освен това в случаите, в които органите на Съюза и тези на държавите членки си взаимодействат, Съдът пояснявал по-специално, че в случай на вреда, причинена съвместно от Съюза и от държава членка, съдът на Съюза може да се произнесе по вредата само след като националният съд се е произнесъл с решение по този въпрос. Солидарна отговорност на Съюза и на съответната държава членка, когато действат съвместно, по принцип не се признава в рамките на член 340, втора алинеяДФЕС, а е необходимо изрично посочване в този смисъл от страна на законодателя на Съюза.
- 50 Освен това, член 50 от Регламент 2016/794 не бил приложим към разглежданата в настоящия случай обработка на данни, тъй като този член се прилагал изключително за обработката на данни, извършвана в рамките на осъществяваните от Европол операции и задачи. Като се има предвид, че твърдените вредоносни факти са настъпили при съхранението на преписката относно националното производство по разследване, те не представлявали „неправомерни операции по обработка на данни“ по смисъла на този член, попадащи в приложното поле на този регламент.

- 51 Освен това член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 не предвиждал изрично солидарна отговорност на Европол и на съответната държава членка. Всъщност съгласно тази разпоредба Европол носела отговорност единствено „в съответствие с член 340 [ДФЕС]“, което означавало, че тази отговорност можела да бъде ангажирана само когато са изпълнени трите условия, произтичащи от тази разпоредба. Следователно, дори да бил приложим в случая член 50, параграф 1, отговорността на Европол не можела да бъде ангажирана при липсата на каквото и да било противоправно поведение от нейна страна и без причинно-следствена връзка между това поведение и претърпяната вреда. Освен това Съюзът не можел да бъде задължен да поправи вредите, произтичащи от действията на държава членка по силата на посочения член 50, параграф 1, който се прилагал само за вреди, причинени съвместно от Съюза и от държава членка, както се потвърждавало от текста на член 50, параграф 2 от този регламент.
- 52 Според Европол въз основа съображение 57 от Регламент 2016/794 не може да се направи извод, че това не е така. Посоченото в това съображение понятие „солидарна отговорност“ предполагало, че повече от един субект носи отговорност за една и съща вреда, а не че при липса на каквото и да е противоправно поведение от нейна страна Европол може да носи отговорност за действията на държава членка. Начинът, по който жалбоподателят тълкувал посоченото съображение, бил в противоречие с приложното поле на този регламент и с текста на член 50 от него. Тъй като обаче преамбюлът на даден акт на Съюза нямал задължителна правна сила, той не можел да бъде изтъкван, за да се преодолее ясният текст на определена разпоредба.

Съображения на Съда

- 53 На първо място следва да се провери дали член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 въвежда режим на солидарна отговорност на Европол и на съответната държава членка в случай на неправомерна обработка на данни. Ако това е така, на второ място, следва да се определи какви са условията за ангажиране на тази отговорност.

– Естество на режима на отговорност по член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794

- 54 За целите на тълкуването на член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794, по-специално за да се определи естеството на установения в него режим на отговорност, съгласно постоянната практика на Съда следва да се вземат предвид не само неговият текст, но и контекстът, в който той се вписва, и целите на правната уредба, от която той е част (вж. в този смисъл решение от 3 юни 2021 г., ТИЙМ ПАУЪР ЕВРОПА, C-784/19, EU:C:2021:427, т. 43 и цитираната съдебна практика).
- 55 Що се отнася до текста на член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794, той гласи, че лицето, увредено в резултат на неправомерна операция по обработка на данни, има право да получи обезщетение за претърпяната вреда „или от Европол [...], или от държавата членка, в която е настъпило събитието, предизвикало вредата [...]“. Както отбелязва генералният адвокат в точка 38 от представеното заключение, този израз не е еднозначен, що се отнася до естеството на посочената отговорност. Всъщност той може да означава, че когато Европол носи отговорност за вредата изцяло или отчасти, увреденото лице следва да се обърне или към Европол, или към съответната държава членка, в случай че тя носи отговорност за вредата изцяло или отчасти. Доколкото обаче от посочения израз може да следва и че увреденото лице може да се обърне, на еднакво основание, към всеки от субектите, тоест

или към Европол, или към съответната държава членка, за да търси обезщетение на цялата вреда, претърпяна вследствие на неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на сътрудничеството между Европол и тази държава членка, като този израз не изключва възможността в това отношение посочената разпоредба да установява солидарна отговорност за посочените субекти.

56. Ето защо следва да се провери дали с оглед на преследваната с член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 цел и на неговия контекст тази разпоредба създава режим на солидарна отговорност на Европол и на съответната държава членка за вредите, претърпени в резултат на неправомерната обработка на данни, извършена в рамките на сътрудничество въз основа на този регламент между Европол и тази държава членка.
57. Съгласно съображение 57 от Регламент 2016/794, което изразява тази цел, „[з]а засегнатото лице може да не е ясно дали вредите, понесени в резултат на неправомерна обработка на данни, са следствие от действие на Европол или на държава членка [и п]оради това Европол и държавата членка, в която е настъпило събитието, довели до възникване на вредите, следва да бъдат солидарно [...] отговорни“.
58. От това следва, че като е взел предвид положението, при което физическо лице, увредено вследствие на неправомерна обработка на данни, не би могло да определи дали претърпяната от него вреда се дължи на действията на Европол или на държавата членка, с която последната си е сътрудничила, законодателят на Съюза е въвел режим на солидарна отговорност между Европол и държавата членка, в която е настъпило вредоносното събитие, за да осигури пълна защита на това физическо лице, ако се окаже в подобно положение.
59. В това отношение следва да се припомни, че макар да нямат задължителна правна сила, съображенията от акт на Съюза имат важна тълкувателна стойност, тъй като могат да уточнят съдържанието на разпоредба от съответния акт и да изяснят волята на автора на този акт (вж. в този смисъл решение от 13 юли 2023 г., Комисия/СК Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 104 и 105 и цитираната съдебна практика).
60. Несъмнено не може да се прави позоваване на съображение от акт на Съюза, нито за да се обоснове отклонение от разпоредбите на самия акт, нито с оглед на тълкуването на тези разпоредби в смисъл, който явно противоречи на техния текст (вж. в този смисъл решения от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, т. 31 и цитираната съдебна практика, и от 16 февруари 2022 г., Унгария/Парламент и Съвет, C-156/21, EU:C:2022:97, т. 191).
61. В случая обаче съображение 57 от Регламент 2016/794 по никакъв начин не противоречи на текста на член 50, параграф 1 от този регламент. Всъщност, както бе посочено в точка 55 от настоящото решение, този израз може да се тълкува по-специално в смисъл, че тази разпоредба въвежда режим на солидарна отговорност на Европол и на съответната държава членка в полза на физическото лице, увредено в резултат на неправомерна обработка данни, извършена в рамките на сътрудничество между тях.

- 62 От тези съображения следва, че член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 във връзка със съображение 57 от този регламент създава, в съответствие с волята на законодателя на Съюза да постави в по-благоприятно положение увреденото физическо лице, режим на солидарна отговорност на Европол и на съответната държава членка за вредите, претърпени в резултат на такава обработка.
- 63 Това тълкуване се потвърждава от контекста, в който се вписва тази разпоредба, по-специално от член 49 и член 50, параграф 2 от Регламент 2016/794.
- 64 Всъщност, от една страна, член 49 от Регламент 2016/794, съгласно неговото заглавие, установява общи разпоредби относно отговорността и правото на обезщетение. За сметка на това, от заглавието на член 50 от този регламент е видно, че този член се отнася конкретно до отговорността за неправилна обработка на данни и до произтичащото от това право на обезщетение. Дерогационният характер на посочения член 50 спрямо общите принципи на извъндоговорната отговорност на Съюза се подчертава по-специално в член 49, параграф 3 от посочения регламент във връзка със съображение 56 от него.
- 65 Съгласно последната разпоредба в случай на извъндоговорна отговорност, в съответствие с основните принципи, общи за законодателствата на държавите членки, Европол поправя всяка вреда, причинена от отделите или служителите на Европол при изпълнението на функциите им. Това правило обаче е формулирано, „без да се засягат разпоредбите на член 49“ от Регламент 2016/794.
- 66 В това отношение следва да се отбележи, че позоваването на „член 49“, посочено в текста на член 49, параграф 3 от този регламент, представлява явна редакционна грешка. Всъщност това позоваване би било лишено от смисъл, ако препраща към члена, от която то е част. Следователно и като се има предвид, че член 50 от същия регламент установява дерогационен режим по отношение на общите правила за извъндоговорна отговорност на Съюза, посочени в член 49, параграф 3, последната разпоредба трябва да се тълкува, що се отнася до началната ѝ част, в която се съдържа изразът „без да се засягат“, в смисъл че се отнася до този член 50.
- 67 Съображение 56 от Регламент 2016/794 потвърждава възприетото в предходната точка тълкуване, като посочва, че „Европол следва да съблюдава общите правила относно договорната и извъндоговорната отговорност, приложими по отношение на институциите, агенциите и органите на Съюза, с изключение на правилата относно отговорността за неправомерна обработка на данни“.
- 68 От това следва, че член 50 от Регламент 2016/794 има за цел да установи специален режим на извъндоговорна отговорност по отношение на неправомерните операции за обработка на данни, които се отклонява от общия режим на отговорност, предвиден в този регламент.
- 69 От друга страна, от член 50, параграф 2 от Регламент 2016/794 следва, че оспорването пред Съда на Европейския съюз или пред компетентния национален съд на отговорността на Европол или на отговорността на съответната държава членка за неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на сътрудничество между тях, е само първият от двата етапа на предвидения в член 50 от този регламент механизъм за отговорност. Всъщност съгласно член 50, параграф 2 от същия регламент вторият етап от този механизъм се състои в определяне на „крайната отговорност“ на Европол и/или на съответната държава членка във връзка с обезщетението, което следва да бъде предоставено на физическо лице

в съответствие с член 50, параграф 1 от този регламент, като всеки спор между Европол и държавите членки във връзка с това може да бъде отнесен до управителния съвет на Европол, без с това да се засяга правото да се оспори решението на Европол в съответствие с член 263 ДФЕС пред Съда на Европейския съюз.

- 70 Същевременно не би било налице основание за съществуването на предвидената в член 50, параграф 2 от Регламент 2016/794 възможност управителният съвет на Европол да определи в рамките на този втори етап „крайната отговорност“, която следва да бъде поета от съответния субект, отговорен за противоправното поведение, причинило вредата, или пък каква част от отговорността следва да бъде понесена от всеки от субектите, в случай че в резултат на извършени неправомерни действия се стига до съпричиняване, ако не е предвидено тези субекти да отговарят солидарно.
- 71 С оглед на изложеното следва да се приеме, че член 50 от Регламент 2016/794 във връзка с член 49, параграф 3 и съображения 56 и 57 от този регламент въвежда режим на солидарна отговорност на Европол и на държавата членка, в която са настъпили вредите в резултат от неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на сътрудничеството между тези субекти съгласно посочения регламент.
- 72 Както отбелязва генералният адвокат в точка 51 от представеното заключение, този режим на солидарна отговорност не е чужд на правото на Съюза в областта на обработването на данни. Така например член 82, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1) предвижда такава отговорност в случай на множество администратори на данни.
- *Условия за ангажиране на отговорността на основание член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794*
- 73 Съгласно условията, произтичащи от член 340 ДФЕС, на който се позовава член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794, когато увреденото лице предяви иск срещу Европол, извъндоговорната отговорност на Съюза по член 340 предполага наличието на съвкупност от условия, а именно противоправно поведение на институция, орган, служба или агенция на Съюза, наличие на вреда и причинно-следствена връзка между това поведение и твърдяната вреда (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2020 г., Съвет/К. Chrysostomides & Со. и др., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P и C-604/18 P, EU:C:2020:1028, т. 79 и 80 и цитираната съдебна практика).
- 74 В специфичния контекст на Регламент 2016/794 от текста на член 50, параграф 1 от този регламент следва, че физическо лице, което възнамерява на основание на тази разпоредба да предяви правото си на обезщетение или от Европол, или от съответната държава членка, трябва да докаже, че е налице „неправомерна операция по обработка на данни“, на „вреда“ и на причинно-следствена връзка между тази операция и вредата. С оглед на първото от припомнените в предходната точка условия това лице трябва единствено да докаже, че неправомерната обработка на данни е извършена в рамките на сътрудничество с участието на Европол и на държава членка въз основа на посочения регламент.

- 75 Както бе посочено в точки 57 и 58 от настоящото решение, преследваната с член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 цел съгласно съображение 57 от този регламент е да се преодолеят трудностите, на които може да бъде изложено съответното физическо лице, за да се определи дали вредите, претърпени в резултат на неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на такова сътрудничество, са в резултат на действията на Европол или на съответната държава членка.
- 76 За да не бъде обаче член 50, параграф 1 във връзка със съображение 57 лишен от полезно действие, от това лице не може да се изисква да докаже отговорността на кого — на Европол или на съответната държава членка — се ангажира отговорността за тези вреди или да предяви иск срещу тези два субекта, за да получи пълно обезщетение за претърпените от него вреди.
- 77 Във връзка с последното следва да се отбележи, че член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 не предвижда засегнатото физическо лице да може да предяви иск срещу двата субекта — потенциалните администратори на незаконни данни — пред един и същ съд, тъй като тази разпоредба задължава лицето да предяви иск срещу Европол пред Съда на Европейския съюз или да предяви иск срещу държавата членка пред компетентния съд.
- 78 Следователно, най-напред, макар съответната държава членка и Европол да имат възможност да встъпят съответно пред Общия съд или пред съда на тази държава членка, не може да се изключи възможността това лице да бъде принудено да предприеме действията си в отсъствието на някой от тези субекти. По-нататък, при всички случаи, ако и двата субекта участват в производството пред сезирания съд, от предходната точка следва, че в рамките на висящото производство само на един от тях може да бъде търсена отговорност, което може да има неблагоприятни последици при установяването на фактите. Накрая, има опасност вследствие на исконете, предявени от засегнатото лице, съответно срещу Европол пред Общия съд и срещу съответната държава членка пред съдилищата на тази държава членка, да може да бъде направена една и съща констатация от страна на тези две съдилища — че не може да бъде ангажирана отговорността на никой от тези субекти, тъй като това лице не е доказало надлежно, че те са отговорни за твърдяната вреда.
- 79 Именно, за да отчете тези трудности при доказването обаче, що се отнася до обезщетяването на вредите, причинени от неправомерна обработка на данни, законодателят на Съюза е предвидил в член 50 от Регламент 2016/794 механизъм за ангажиране на отговорността на два етапа, който, от една страна, освобождава съответното физическо лице от задължението да идентифицира субекта, чието поведение е в основата на твърдяната вреда, и от друга страна, предвижда, че след обезщетяването на това лице въпросът за „крайната отговорност“ за тази вреда трябва по необходимост да бъде окончателно решено в рамките на производство пред управителния съвет на Европол, в което участват само Европол и съответната държава членка.
- 80 От това следва, че член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 във връзка със съображение 57 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава съответното физическо лице, което е доказало, че е налице неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на сътрудничество между Европол и държава членка по силата на посочения регламент, да установи кой от участващите в това сътрудничество субекти е извършил действията, съставляващи тази неправомерна обработка.

- 81 За да се ангажира солидарната отговорност на Европол или на съответната държава членка и за да може съответното физическо лице да получи пълно обезщетение за претърпените от него вреди било пред съда на Съюза, било пред националния съд на основание член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794, достатъчно е това лице да докаже, че в контекста на сътрудничеството между Европол и съответната държава членка по силата на този регламент е извършена неправомерна обработка на данни, в резултат на която му е причинена вреда, без да е необходимо това лице да доказва кой от тези два субекта е отговорен за неправомерната обработка.
- 82 При това положение ответникът може да установи с всички допускани от правото доказателствени средства, че е изключено твърдяната вреда да е свързана с твърдяна неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на това сътрудничество. Такъв би бил случаят например, ако този субект докаже, че тази вреда произтича от факти, настъпили преди сътрудничеството по Регламент 2016/794.
- 83 От всичко изложено следва, че тъй като в точка 91 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил първото искане на ищеца с мотива, че той не е доказал, че Европол носи отговорност за разкриването на отнасящи се до ищеца лични данни, и следователно той не е „представил доказателство за достатъчно установена причинно-следствена връзка между твърдяната в рамките на [това искане] вреда и евентуално извършените действия на Европол“, и тъй като в точки 92—95 от обжалваното съдебно решение е приел, че това отхвърляне не се поставя под въпрос от съображение 57, член 49, параграф 3 и член 50 от Регламент 2016/794, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, защото неправилно е приел, че член 50, параграф 1 във връзка със съображение 57 от този регламент не освобождава съответното физическо лице от задължението да докаже кой от двамата участващи субекта носи отговорност за неправомерната обработка на данни.
- 84 Следователно първото основание е налице.
- 85 Тази грешка при прилагане на правото опорочава изцяло отхвърлянето от Общия съд на първото искане, както то е определено в точка 49 от обжалваното съдебно решение, като това обобщаване не е оспорено в производството по обжалване.
- 86 Ето защо първото основание следва да се уважи и да се отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която Общият съд отхвърля по същество така определеното първо искане.

По второто, третото и четвъртото основание

- 87 Второто, третото и четвъртото основание, посочени в жалбата, се отнасят, подобно на първото, до отхвърлянето на първото искане, което се отнася до обезщетяването на неимуществените вреди, които жалбоподателят твърди, че е претърпял поради публичното разкриване на лични данни от разглежданите мобилни телефони.
- 88 Тъй като разглеждането на второто, третото и четвъртото основание не може да доведе до по-широка по своя обхват отмяна на обжалваното съдебно решение от произтичащата от уважаването на първото правно основание, те не следва да се разглеждат.

По шестото основание

Доводи на страните

- 89 Шестото основание, което следва да се разгледа преди петото, се състои от две части и се отнася до точки 102 и 106—111 от обжалваното съдебно решение.
- 90 С първата част от шестото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че в тези точки от обжалваното съдебно решение неправилно е стигнал до заключението, че липсва причинно-следствена връзка между твърдяното в рамките на второто искане противоправно поведение — а именно обстоятелството, че Европол включила името му в „списъците с мафиоти“ или че установила връзка между него и тези списъци — и вредата, която той твърди, че е претърпял в резултат на това включване или установяването на тази връзка.
- 91 В подкрепа на тази първа част от разглежданото основание жалбоподателят посочва, че Европол не е изложила мотиви за установяването на тази връзка между него и „списъците с мафиоти“ и че с установяването на тази връзка тази агенция е нарушила принципа на пропорционалност, защото е надхвърлила задачата си, състояща се единствено в извършването на анализ на разглеждания USB носител за съхранение на данни.
- 92 Освен това, след като докладът на Европол е част от преписката по воденото национално наказателно производство срещу жалбоподателя и след като е изтекла информация, съдържаща се в това досие, следвало да се заключи, че е налице причинно-следствена връзка между противоправното поведение на Европол и претърпяната от жалбоподателя вреда. Обстоятелството, че в нито една от разглежданите статии в пресата не се споменавал този доклад, както посочва Общият съд в точка 107 от обжалваното съдебно решение, не поставяло под въпрос наличието на такава причинно-следствена връзка.
- 93 Освен това жалбоподателят поддържа, че единствено Европол в посочения доклад е установила такава връзка между него и „списъците с мафиоти“, при положение че нито националното право, нито правото на Съюза предвиждат възможност за изготвяне и поддържане на такива списъци. В това отношение не можело да се вземе предвид соченото от словашките медии обстоятелство, че „списъците с мафиоти“ били водени от словашките полицейски служби. Освен това, като се основала на публично достъпни източници, за да установи посочената връзка, Европол нарушила задълженията си по член 29, параграф 6 от Регламент 2016/794. Според жалбоподателя от факта, че в доклада на Европол не се посочвало, че Европол намерила в медиите информацията относно връзката между ищеца и „списъците с мафиоти“, както и от факта, че тази информация изрично била включена в доклада, следва, че Европол установила тази връзка и тя не следвала от „таблоидната преса“.
- 94 Втората част от това основание е изведена от изопачаване на доказателствата. Жалбоподателят твърди, че е погрешна констатацията на Общия съд в точки 108 и 109 от обжалваното съдебно решение, че от представените в хода на производството пред него статии в пресата следва, че жалбоподателят е квалифициран като „мафиот“ още преди изготвянето на доклада на Европол. Заглавието на статията, публикувана на 28 февруари 2012 г., в която жалбоподателят е представен като „[м]афиотът, който не съществува“, било доказателство, че той нямал никаква връзка със „списъците с мафиоти“.
- 95 Европол и Словашката република искат шестото основание да бъде отхвърлено.

Съображения на Съда

- 96 Що се отнася до втората част от шестото основание, която следва да се разгледа на първо място, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика изопачаване на доказателствата е налице, по-специално когато Общият съд явно е надхвърлил границите на разумната преценка на тези доказателства. Изопачаването трябва ясно да следва от материалите по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата. В това отношение не е достатъчно да се покаже, че даден документ би могъл да се тълкува по начин, различен от възприетия от Общия съд (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2023 г., Комисия/Италия и Испания, C-635/20 P, EU:C:2023:98, т. 127 и цитираната съдебна практика).
- 97 В случая в точка 108 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че „твърдяното от жалбоподателя съвпадение във времето се опровергава от доказателствата, представени от самия жалбоподател и от Европол“. В това отношение той отбелязва в същата точка, че „в жалбата си жалбоподателят се позовава на публикувана на 28 февруари 2012 г. статия в пресата, озаглавена „Marián Kočner. Мафиотът, който не съществува“ и съгласно която „[в] т.нар. списъци „с мафиоти“, които изтичат от полицията през 2005 г., името на предприемачът Marián Kočner се среща в рубриката „представляващи интерес моторни превозни средства“ и че „Европол се позова[ва] на статии от пресата, публикувани на 21 юни 2005 г. и на 9 юли 2017 г., в които също се посочва евентуално участие на жалбоподателя в мафиотски дейности“.
- 98 Така изглежда, че Общият съд е основал извода си, че жалбоподателят е квалифициран като „мафиот“ още преди изготвянето на доклада на Европол, на съвкупност от статии в пресата, отнасящи се до жалбоподателя, а не само на представената от последния статия от 2012 г., която според него го разграничава от „списъците с мафиоти“. По този начин, противно на считаното от жалбоподателя, Общият съд не е излязъл отвъд границите на разумната преценка на тези доказателства, разгледани в тяхната цялост, нито е изопачил посочената статия в пресата, на която се позовава жалбоподателят, като е направил тълкуване, което е несъвместимо с нейния текст.
- 99 Следователно втората част от шестото основание трябва да се отхвърли по същество.
- 100 Що се отнася до първата част на това основание, следва да се припомни, че в областта на извъндоговорната отговорност на Съюза въпросът за наличието на причинно-следствена връзка между вредоносния факт и вредата — условие, за да се носи тази отговорност — представлява правен въпрос, който следователно може да бъде подложен на контрол от Съда (решение от 16 юли 2009 г., Комисия/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, т. 192, и определение от 3 септември 2019 г., FV/Съвет, C-188/19 P, EU:C:2019:690, т. 36). Този контрол обаче не може да се състои в оспорване от страна на Съда на направените от Общия съд фактически констатации и преценки (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2009 г., Комисия/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, т. 193).
- 101 Налага се обаче изводът, че с тази първа част от разглежданото искане жалбоподателят всъщност цели да оспори някои фактически преценки, които Общият съд е направил с оглед на представените пред него доказателства. Става въпрос, първо, за съдържащата се в точка 102 от обжалваното съдебно решение преценка, че жалбоподателят не е представил никакво доказателство, с което да може да се установи, че „списъците с мафиоти“, в които е включено неговото име, са били изготвени и поддържани от Европол. Второ,

жалбоподателят оспорва и преценката на Общия съд, че не съществува причинно-следствена връзка между твърдяното противоправно поведение на Европол и твърдяната вреда, доколкото Общият съд е констатирал, от една страна, в точка 107 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателят не е представил никакво доказателство за това, че публикуваната в това отношение информация произтича от доклада на Европол, и от друга страна, в точки 108 и 109 от това решение — че много преди началото на 2019 г. словашката преса вече е представяла жалбоподателя като „мафиот“. Тъй като обаче с настоящата част от разглежданото основание жалбоподателят не се позовава на изопачаване на доказателствата, посочените преценки не подлежат на контрол от страна на Съда.

102 Следователно първата част от шестото основание е недопустима.

103 Ето защо това основание трябва да бъде отхвърлено отчасти като недопустимо и отчасти по същество.

По петото основание

104 С петото си основание, почиващо на същите доводи като изтъкнатите в подкрепа на първото основание, жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, защото в точка 105 от обжалваното съдебно решение е решил да не вземе предвид съображение 57 от Регламент 2016/794, за да определи отговорността на Европол, с мотива че преамбюлът на даден регламент няма задължителна правна сила. От това следвало, че Общият съд неправилно е отхвърлил второто искане за обезщетяване на вредите, които ищецът счита, че е претърпял в резултат на твърдяното включване от Европол на името му в „списъците с мафиоти“, защото приел, че разпоредбите на този регламент не намират израз или основание в разпоредбите на този регламент в хипотезата на неправомерна обработка на данни, извършвана от Европол или от съответната държава членка.

105 Европол, подпомагана от Словашката република, иска петото основание да бъде отхвърлено, като изтъква същите доводи като посочените в точки 49—52 от настоящото решение в отговор на аргументите, изтъкнати от жалбоподателя в рамките на първото основание.

106 В това отношение следва да се отбележи, че за да отхвърли второто искане за обезщетяване на вредите, които ищецът счита, че е претърпял вследствие на обстоятелството, че Европол включила името му в „списъците с мафиоти“, Общият съд — който единствен е компетентен да установява и преценява фактите и да проверява доказателствата, които е приел в подкрепа на тези факти — се е основал на няколко обстоятелства. Той констатира, от една страна, в точка 102 от обжалваното съдебно решение, която е посочена в отхвърленото шесто основание за обжалване, че жалбоподателят не е доказал, че „списъците с мафиоти“, в които е вписано името му, са били изготвени и поддържани от Европол. От друга страна, в точки 108 и 109 от това решение, които също са посочени в шестото основание за обжалване, което е отхвърлено, Общият съд приема, че твърдяното от жалбоподателя съвпадение във времето между доклада на Европол и промените в квалификациите, използвани за обозначаване на жалбоподателя в словашката преса, която, след изтичането на данните от преписката по воденото национално наказателно производство срещу него, го представяла като „мафиот“ „или като „лице, включено в списъците с мафиоти“, противоречи на представените както от жалбоподателя, така и от

Европол доказателства въз основа на статии в пресата, публикувани през 2005 г., 2012 г. и 2017 г. В това отношение Общият съд освен това констатира в точка 109 от обжалваното съдебно решение, че „много преди началото на 2019 г. словашката преса вече представя жалбоподателя като „мафиот“, а не само като „спорен предприемач“ и въз основа на тези доказателства изключва възможността „това представяне на жалбоподателя да се дължи на изтичането на информация от преписката по воденото [национално] наказателно производство срещу него, [която съдържа] доклада на Европол от 13 януари 2019 г.“.

- 107 Така, и по-специално от констатациите в точки 108 и 109 от обжалваното съдебно решение следва, че тъй като докладът на Европол е с по-късна дата и само поради този факт няма нищо общо с твърдяното от жалбоподателя вредоносно събитие в рамките на второто искане, е изключено вредата, на която се позовава жалбоподателят, да е свързана с евентуална неправомерна обработка на данни, извършена в рамките на сътрудничеството между Европол и словашките органи. Както обаче бе посочено в точки 96—102 от настоящото решение, в рамките на шестото основание жалбоподателят не е доказал, че що се отнася до тези констатации, Общият съд е допуснал изопачаване на доказателствата или грешка при прилагане на правото.
- 108 Следователно в случая не е изпълнено изискването, посочено в точка 81 от настоящото решение, което е необходимо, за да се ангажира солидарната отговорност на Европол на основание член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794, така че при всички положения тази отговорност не може да бъде ангажирана на основание на второто искане в конкретния случай.
- 109 От това следва, че независимо от грешката при прилагане на правото, която Общият съд е допуснал, тъй като в точка 105 от обжалваното съдебно решение и поради мотивите, изложени в точки 92—95 от него, е отхвърлил самия принцип на солидарна отговорност на Европол в контекста на този регламент, петото основание трябва да се отхвърли като неотнормисимо.
- 110 Тъй като петото и шестото основание са отхвърлени, жалбата трябва да се отхвърли в частта си, която се отнася до второто искане.

По иска пред Общия съд

- 111 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз в случай на отмяна на решението на Общия съд, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 112 В настоящия случай, с оглед по-специално на обстоятелството, че в подадената от жалбоподателя пред Общия съд искова молба се сочат основания, които са обсъдени пред Общия съд при условията на състезателност и чието разглеждане не налага предприемането на никакви процесуално-организационни действия или на действия по събиране на доказателства по преписката, Съдът счита, че фазата на производството му позволява да постанови окончателно решение по предявения иск и че следва да се произнесе с окончателно решение по него в рамките на спора, с който остава сезиран (вж. по аналогия решение от 4 март 2021 г., Комисия/ Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, т. 108 и цитираната съдебна практика).

- 113 Предвид частичната отмяна на обжалваното съдебно решение Съдът следва да се произнесе единствено по първото искане, направено пред Общия съд, така както то е определено в точка 49 от това решение.
- 114 На основание членове 268 и 340 ДФЕС, както и член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 жалбоподателят иска да му бъде изплатена сума в размер на 50 000 евро като обезщетение за вредите, които счита, че е претърпял поради публичното разкриване на лични данни от разглежданите мобилни телефони, които били предоставени на публично разположение в интернет и възпроизведени от словашката преса. Това разкриване чрез публикуване на лични данни накърнявало честта и професионалната му репутация, правото на зачитане на личния и семейния му живот, както и правото на зачитане на тайната на неговите съобщения, гарантирани с член 7 от Хартата.
- 115 В това отношение, като се позовава на съображение 57 от Регламент 2016/794, жалбоподателят изтъква, че Европол може да носи солидарна отговорност на основание член 50, параграф 1 от този регламент, ако вредата, която твърди, че е претърпял в резултат на неправомерна обработка на данни, се дължи на действията на Европол или на дадена държава членка.
- 116 Европол поддържа, че не е установено, че е извършвала неправомерна обработка на данни, тъй като не било доказано, че тази агенция е допуснала изтичането на данните за жалбоподателя. Във всеки случай всяко изтичане на информация, дори и да е било установено, не би ангажирало автоматично нейната извъндоговорна отговорност. Всъщност Европол изтъква, че съгласно практиката на Съда извъндоговорната отговорност на органите на Съюза може да бъде ангажирана само при условие, по-специално че е налице достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти. Член 32, параграф 1 от Регламент 2016/794 обаче не предвиждал абсолютно задължение за резултат, а единствено задължавал Европол да приложи подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни срещу всякаква форма на неразрешена обработка, което тя извършила. Освен това Европол никога не обработвала данните, извлечени от разглежданите мобилни телефони, в дешифрирана и разбираема форма.
- 117 Съгласно постоянната практика на Съда Съюзът носи извъндоговорна отговорност на основание член 340, втора алинея ДФЕС при наличието на съвкупност от условия, а именно наличието на достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти, действителното наличие на вреда и наличието на причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението на автора на акта и претърпяната от увредените лица вреда (вж. решение от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, C-123/18 P, EU:C:2019:694, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 118 От тази съдебна практика следва, че първото условие за ангажирането на тази отговорност, което е свързано с противоправността на поведението, в което е упреквана съответната институция, орган, служба или агенция на Съюза по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 73 от настоящото решение, се състои от две части, а именно че е необходимо, от една страна, да е извършено нарушение на норма от правото на Съюза, с която се предоставят права на частноправните субекти, и от друга страна, това нарушение да е достатъчно съществено (вж. в този смисъл решение от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, C-123/18 P, EU:C:2019:694, т. 36).

- 119 Що се отнася до първата част от това условие, съгласно постоянната съдебна практика правата на частноправните субекти възникват не само когато са изрично уредени в разпоредби на правото на Съюза, но и вследствие на позитивни или негативни задължения, които последните налагат по ясно определен начин както на частноправните субекти, така и на държавите членки или на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза (вж. в този смисъл решение от 22 декември 2022 г., *Ministre de la Transition écologique и Premier ministre* (Отговорност на държавата за замърсяването на въздуха), C-61/21, EU:C:2022:1015, т. 46). Това правило важи и за задълженията, възложени от правото на Съюза в рамките на сътрудничеството между агенция на Съюза, като Европол, и държавите членки.
- 120 Нарушаването на тези задължения може да засегне правата, които имплицитно са предоставени на частноправните субекти по силата на съответните разпоредби на правото на Съюза. Пълната ефикасност на тези разпоредби и защитата на правата, които те имат за цел да предоставят, изискват частноправните субекти да имат възможност да получат обезщетение (вж. в този смисъл решение от 22 декември 2022 г., *Ministre de la Transition écologique и Premier ministre* (Отговорност на държавата за замърсяването на въздуха), C-61/21, EU:C:2022:1015, т. 47).
- 121 В случая следва да се констатира, че Регламент 2016/794 налага на Европол и на компетентните органи на държавите членки, които следва да си сътрудничат с тази агенция на Съюза за целите на наказателното преследване, задължение за защита на физическите лица срещу неправомерната обработка на техните лични данни, което произтича по-специално от тълкуването на член 2, букви з), и) и к), член 28, параграф 1, букви а) и е), член 38, параграф 4 и член 50, параграф 1 от този регламент.
- 122 Всъщност член 2, буква к) от Регламент 2016/794 определя „обработка“ като всяка операция или съвкупност от операции, които се извършват със или без автоматични средства по отношение на личните данни или групи от лични данни, като разкриване чрез предаване, разпространение или предоставяне по друг начин. Член 2, букви з) и и) от този регламент определя „лични данни“ като всяка информация, свързана със „субект на данни“, като с това понятие се означава физическо лице, което е идентифицирано или идентифицируемо. Освен това член 28, параграф 1, букви а) и е) от посочения регламент изисква личните данни да се обработват „добросъвестно и законосъобразно“ и по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност. Съгласно член 38, параграф 4 от същия регламент Европол отговаря за спазването на принципите, посочени в член 28, параграф 1, букви а) и е). Накрая, член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794, доколкото задължава субектите, участващи в рамките на предвиденото в този регламент сътрудничество, да поправят вредите, претърпени от физическо лице в резултат на неправомерна обработка на данни, съдържа имплицитно задължение за тези субекти да защитят всяко физическо лице срещу всяка незаконна форма на предоставяне на негови лични данни.
- 123 От прочита на разпоредбите, посочени в предходните две точки, следва, че всяко разкриване на лични данни, обработвани в рамките на сътрудничеството между Европол и компетентните национални органи съгласно Регламент 2016/794, на лица, които нямат право да се запознаят с тях, представлява нарушение на норма от правото на Съюза, която има за цел да предостави права на частноправни субекти.

- 124 В случая от констатациите на Общия съд в точки 1, 2, 44, 84, 85 и 90 от обжалваното съдебно решение, които Съдът възприема като свои, следва, че личните данни на жалбоподателя, представляващи разговори с интимен характер между него и неговата приятелка, съдържащи се в разглежданите мобилни телефони, предадени от словашките органи на Европол в рамките на сътрудничеството по Регламент 2016/794, са извлечени от тези телефони и че тези данни, които първоначално са били на разположение на Европол, а от 23 октомври 2018 г. — на Европол и на тези органи, са били разкрити на лица, които са нямали право да се запознаят с тях, което е довело до публикуването им в словашката преса на 20 май 2019 г. Тези обстоятелства сочат към наличието на нарушение като посоченото в предходната точка.
- 125 В това отношение следва да се отхвърли доводът на Европол, че тази агенция е изпълнила задълженията си по Регламент 2016/794, тъй като е въвела подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни срещу всяка форма на неразрешено обработване. Всъщност, както бе посочено в точка 80 от настоящото решение, член 50, параграф 1 от този регламент установява режим на солидарна отговорност, в рамките на който лицето, което счита, че е засегнато от неправомерна обработка на данни, е освободено от задължението да докаже на кой от субектите, участващи в сътрудничеството по посочения регламент, може да бъде търсена отговорност за такава обработка, без това да се отразява на предоставената на Европол възможност евентуално впоследствие да сезира своя управителен съвет на основание член 50, параграф 2 от същия регламент, за да определи крайната отговорност за предоставеното на това лице обезщетение.
- 126 Що се отнася до втория аспект на първото условие за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза, свързано с изискването за достатъчно съществено нарушение на норма на правото на Съюза, която има за цел да предостави определени права на частноправни субекти, в това отношение решаващият критерий, за да се приеме, че нарушението на това право е достатъчно съществено, е критерият за явното и грубо нарушение на установените в нарушената норма граници на правото на преценка (вж. в този смисъл решения от 4 юли 2000 г., Bergaderm и Goupil/Комисия, C-352/98 P, EU:C:2000:361, т. 43 и цитираната съдебна практика, и от 4 април 2017 г., Омбудсман/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, т. 31 и цитираната съдебна практика). В случаите, в които свободата на преценка на съответния орган е твърде ограничена или дори несъществуваща, самото нарушение на правото на Съюза може да бъде достатъчно, за да се установи наличие на достатъчно съществено нарушение на това право (решение от 10 юли 2003 г., Комисия/Fresh Marine, C-472/00 P, EU:C:2003:399, т. 26 и цитираната съдебна практика). Такова нарушение са по-специално неизвиними грешки, груба небрежност при изпълнение на задължение или явна липса на дължимата грижа (вж. в този смисъл решение от 30 януари 1992 г., Finsider и др./Комисия, C-363/88 и C-364/88, EU:C:1992:44, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 127 Преценката, която трябва да се извърши, изисква да се вземат предвид областта, условията и контекстът, в които се носи задължението на съответния орган (вж. в този смисъл решение от 4 април 2017 г., Омбудсман/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 128 Освен това следва да се вземат предвид по-специално степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която тази норма предоставя на съответния орган (вж. в този смисъл решение от 30 май 2017 г., Safa Nicu Serapan/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 30 и цитираната съдебна практика), сложността

на подлежащото на уреждане фактическо положение и трудностите при прилагането или тълкуването на текстовете (решение от 19 април 2007 г., *Holcim (Deutschland)/Комисия*, C-282/05 P, EU:C:2007:226, т. 50 и цитираната съдебна практика).

- 129 В случая следва да се констатира, от една страна, че разпоредбите, посочени в точки 122 и 123 от настоящото решение, не оставят на субектите, участващи в сътрудничество по силата на Регламент 2016/794, никаква свобода на преценка относно задължението им да защитят всяко физическо лице от всяка незаконна форма на предоставяне на негови лични данни, като прилагат подходящи за тази цел технически и организационни мерки. От друга страна, това задължение се вписва в чувствителния контекст на сътрудничеството между Европол и държавите членки за целите на наказателното преследване, в рамките на което се обработват такива данни, без каквато и да било намеса на съответните лица, най-често без тяхното знание, и следователно без те да могат да се намесят по какъвто и да било начин, за да предотвратят евентуалната неправомерна обработка на техните данни.
- 130 Интимният характер на данните, които могат да се съдържат в носители като разглежданите по настоящото дело, засилва необходимостта да се гарантира строгата защита на тези данни на жалбоподателя, още повече че посочените данни нямат никаква връзка с деянията, за които срещу ищеца е образувано наказателно производство.
- 131 При тези условия следва да се приеме, с оглед на припомнените в точка 124 от настоящото решение констатации на Общия съд, че неправомерната обработка на посочените данни, извършена в рамките на сътрудничеството между Европол и словашките органи съгласно Регламент 2016/794, представлява достатъчно съществено нарушение на норма от правото на Съюза, с която се предоставят права на частноправните субекти.
- 132 Следва да се добави, че доводът на Европол, че тази агенция никога не е разполагала с данните, извлечени от разглежданите мобилни телефони в разшифрована и разбираема форма, не може да постави под въпрос наличието на такова нарушение в резултат на неправомерната обработка на данни, извършена в рамките на това сътрудничество. Както обаче следва от точка 80 от настоящото решение, член 50, параграф 1 от Регламент 2016/794 установява режим на солидарна отговорност, в рамките на който пострадалото от такова третиране лице е освободено от задължението да докаже кой от субектите, участващи в това сътрудничество, е отговорен за тази обработка. От това следва, че при всички положения този довод не може да бъде приет в контекста на настоящото дело, без да се засяга възможността Европол евентуално да се позове на него при сезирането на управителния ѝ съвет на основание член 50, параграф 2 от този регламент.
- 133 Що се отнася до второто и третото условие за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза съгласно член 340, втора алинея ДФЕС, свързан с доказването на претърпяната вреда и на причинно-следствената връзка между тази вреда и достатъчно същественото нарушение на норма на правото на Съюза, каквото в случая представлява неправомерната обработка на данни, жалбоподателят поддържа, че разкриването, вследствие на публикуването им, на негови лични данни, съдържащи се в разглежданите мобилни телефони, е засегнало не само правото на зачитане на личния му живот, но и правото на зачитане на семейния му живот. Това разкриване на данни имало отрицателно въздействие върху отношенията между жалбоподателя и дъщерите му, които били сериозно засегнати от публикуването на посочените данни, които по-специално разкривали публично интимната връзка на баща им с неговата приятелка, както и техните

интимни разговори. Това довело до чувство на фрустрация и несправедливост, както и до накърняване на честта и професионалната репутация на ищеца. Посоченото разкриване засегнало и правото на зачитане на тайната на неговите съобщения, гарантирано с член 7 от Хартата.

- 134 Европол не изтъква никакъв конкретен довод относно наличието на претендираните от ищеца неимуществени вреди и съществуването на причинно-следствена връзка между неправомерната обработка на данни и тази вреда. Тази агенция само поддържа, че при липсата на доказателства за вредоносно събитие или че за него носи отговорност Европол, първото искане трябва да се отхвърли.
- 135 Що се отнася до условията, свързани с наличието на вреда и причинно-следствена връзка, извъндоговорната отговорност на Съюза може да бъде ангажирана само ако жалбоподателят наистина е претърпял действителна и сигурна вреда, която произтича достатъчно пряко от твърдяното нарушение на норма на правото на Съюза. Ищецът трябва да представи доказателства пред съда на Съюза, за да установи наличието и размера на твърдяната от него вреда, както и наличието на достатъчно пряка причинно-следствена връзка между това нарушение и твърдяната вреда (вж. в този смисъл решение от 30 май 2017 г., *Safa Nicu Sepahan/Съвет*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 61 и 62 и цитираната съдебна практика).
- 136 В случая, както бе посочено в точка 124 от настоящото решение, вследствие на неправомерната обработка на данни, която представлява разкриването на данни относно интимни разговори между ищеца и неговата приятелка на лица, които нямали право да се запознаят с тях, тези данни стават публично достъпни, за което свидетелства публикуването им в словашката преса. С оглед на съдържанието на тези разговори следва да се приеме, че с тази неправомерна обработка на данни е нарушено правото на жалбоподателя на зачитане на неговия личен и семеен живот, както и правото на зачитане на тайната на неговите съобщения, гарантирани с член 7 от Хартата, и са накърнени неговите чест и добро име, с което са му причинени неимуществени вреди.
- 137 Като обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в рамките на първото искане, жалбоподателят иска да му бъде изплатена сума в размер на 50 000 евро.
- 138 Общият съд обаче приема, че разглеждането на първото искане трябва да се ограничи до претендираните вреди, произтичащи единствено от разкриването на транскрипциите от интимен и сексуален характер между жалбоподателя и неговата приятелка, тъй като жалбоподателят не е представил никакво доказателство, с което пряко или косвено може да се установи действителното разкриване на снимките по точка 26 от настоящото решение.
- 139 Тъй като това частично отхвърляне на първото искане не е оспорено с жалбата, трябва да се изключи обезщетението, което следва да се присъди на жалбоподателя за тази част от претендираните вреди.
- 140 При тези условия следва да се приеме, че претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди в резултат от разкриването на транскрипциите на проведени с неговата приятелка интимни разговори, ще бъдат поправени по подходящ начин чрез заплащане на определено по справедливост обезщетение във фиксиран размер на 2 000 евро.

По съдебните разноски

- 141 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна или когато е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 142 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване на основание член 184, параграф 1, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно този член 138, параграф 3, първо изречение, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.
- 143 В настоящия случай жалбоподателят иска съдебните разноски да бъдат присъдени „в рамките на главното производство“. В това отношение следва да се отбележи, че макар в исканията си в първоинстанционното производство да е поискал Европол да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, в жалбата си той не е направил искане относно съдебните разноски, свързани с производството по обжалване.
- 144 Европол е направила искане жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски, направени както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.
- 145 При тези обстоятелства, тъй като всяка от страните е загубила част по предявените искания в производството по обжалването, както и част от направените искания в първоинстанционното производство, всяка от тях понася направените от нея съдебни разноски както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.
- 146 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, встъпилите по делото държави членки и институции понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Словашката република, встъпила страна в производството пред Съда, ще трябва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отменя решение на Общ съд на Европейския съюз от 29 септември 2021 г., Kočner/Европол (Т-528/20, EU:Т:2021:631), в частта, с която се отхвърля първото искане, както то е определено в това решение.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Осъжда Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) да заплати на г-н Marián Kočner обезщетение в размер на 2 000 евро.**
- 4) **Отхвърля иска в останалата му част.**

5) Г-н Marián Kočner и Европол понасят направените от всеки от тях съдебни разноси както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

6) Словашката република понася направените от нея съдебни разноси.

Подписи